

TAX NEWS

No. 1-2/2016

www.bssCE.com

Witamy w naszym Newsletterze

Biuletyn podatkowy, który oddajemy w Państw ręce, ma na celu dostarczać Klientom i Partnerom Business Support Solution SA specjalistycznych informacji na bieżące i ważne dla funkcjonowania każdej firmy kwestie podatkowe.

Biuletyn ten, w odróżnieniu od dostępnych newsletterów podatkowych, będących w mniejszym lub większym stopniu przeglądem prasy podatkowej, skupia się na przedstawieniu wybranych i ważnych zagadnień z zakresu podatków i finansów.

Mamy również nadzieję, że stanie się on dla Państwa źródłem informacji o możliwej do zastosowania w Państwa działalności optymalizacji w obszarze podatków.

Jedną z podstawowych wartości dobrego biuletynu jest jego przydatność dla czytelników. Dlatego też będziemy wdzięczni za wszelkie sugestie dotyczące jego zawartości.

Wydanie prezentuje informacje według stanu prawnego obowiązującego w dniu ukazania się niniejszego wydania.

Business Support Solution SA

ul. Pojezierska 90A
91-341 Łódź
e-mail taxnews@poczta.bssCE.com
tel. +48 (42) 200 7000

*Im prostsze są ustawy podatkowe,
tym bardziej są niesprawiedliwe.*

Josef Strauss

TAX NEWS

W tym numerze:

Odskładowanie zakwaterowania nie odbywającego się w ramach podróży służbowych	4
Ważny wyrok w sprawie rozliczania paliwa przez pracowników	5
Nieodpłatne wydanie towarów na rzecz grupy docelowej – wyrok WSA	6
Fiskus nie odda przedsiębiorcy VAT, dopóki nie wykluczy oszustwa	7
Nie można odliczyć kosztów sądowych zasądzonych na rzecz pracownika	9
Licencje komputerowe poza zasięgiem polskiego fiskusa-nowe korzystne stanowiska	11
Reprezentacja: poczęstunek to standard	13
Można odliczać straty na opcjach	15
Prezes i doradca w jednej osobie z 19% podatkiem	16
Podział zysku bez prawa do odliczenia	18
MF zapowiada kontrole cen transferowych w 2016 r.	19
Inne	20
Kalendarium podatkowe na marzec – kwiecień 2016	22
Nasze Usługi	25

Odskładowanie zakwaterowania nie odbywającego się w ramach podróży służbowych

Teza:

Pojęcie przychodu określone w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) obejmuje wartość świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracowników mobilnych i tym samym stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Stan faktyczny:

Sprawa dotyczyła spółki, która świadczyła na terenie kraju usługi budowlane i zawierała z pracownikami umowy o pracę, w których miejsce pracy było określone jako „budowy według wskazań pracodawcy”. Pracownicy byli kierowani do miejsc, w których pracodawca realizował usługi. Ich wyjazdy trwały od kilku dni do kilku tygodni. Pracodawca zapewniał pracownikom bezpłatne zakwaterowanie. Zgodnie z przepisami nie traktował wyjazdów jak podróży służbowych i nie wliczał tych wartości do podstawy wymiaru składek. Jednakże ZUS po przeprowadzonej kontroli nakazał zapłatę zaległych składek na ubezpieczenie społeczne naliczonych od rachunków za noclegi pracowników. Spółka w powyższym zakresie przegrała również spór przez sądem I instancji. Co za tym idzie, istotą sporu było rozstrzygnięcie czy pojęcie przychodu określone w przepisie art. 4 ust. 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) obejmuje koszty zakwaterowania pracowników i tym samym może stanowić podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

W ostateczności w dniu 10 grudnia 2015r., Sąd Najwyższy wydał orzeczenie w którym stwierdził, że wartość świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracownika mobilnego stanowi przychód pracownika, który wlicza się do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Sąd uznał, że pojęcie przychodu określone w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych obejmuje wartość świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracowników i tym samym stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu art. 18 ust. 1 tej ustawy. Sąd podkreślił ponadto, że - poza podróżami służbowymi - pracodawca nie ma obowiązku zaspokajać mieszkalnych potrzeb pracownika, są to bowiem potrzeby ze sfery prywatnej a nie pracowniczej. Zdaniem SN specyfika pracy pracownika mobilnego powinna zaś zostać uwzględniona w wynagrodzeniu ustalonym w umowie o pracę, zgodnie z wymogiem art. 78 Kodeksu pracy.

Warto zauważyć, że z podatkowego punktu widzenia zapadały niedawno wyroki odmienne, gdzie prezentowano stanowisko, iż wydatki ponoszone przez pracodawcę na hotel dla jego przedstawicieli handlowych, wykonujących obowiązki pracownicze, są ponoszone przez pracodawcę i na jego rzecz, a nie w celu zapewnienia potrzeb mieszkaniowych osób zatrudnionych, przez co nie dochodzi do przysporzenia (np.: NSA w wyroku z 23 lipca 2015 r. II FSK 1689/13 po linii zgodnej z orzeczeniem TK z dnia 8 lipca 2014 r. K 7/13). Brak przysporzenia oznacza, że takie wydatki nie powiększają przychodu, do którego w ujęciu podof odnosi się przecież sama ustawa o ubezpieczeniach społecznych (art. 4 pkt 9 u.s.u.s.), stąd widoczny dysonans w podejściu.

Źródło:

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2015 r. sygn. akt III UZP 14/15

Ważny wyrok w sprawie rozliczania paliwa przez pracowników

Teza:

Ustalony w ustawie ryczałt powinien obejmować wszystkie wydatki, które pracodawca ponosi na utrzymanie samochodu udostępnianego pracownikowi (w tym paliwo).

Stan faktyczny:

Spółka wystąpiła z wnioskiem o wydanie interpretacji prawa podatkowego - czy przyjęty mechanizm rozliczania pracowników za korzystanie z samochodów firmowych jest prawidłowy.

We wniosku podatnik wskazał, że zamierza nabyć lub wziąć w odpłatne użytkowanie samochody, które będą wykorzystywane przez pracowników Spółki dla celów wykonywanej działalności gospodarczej. Zasady udostępniania pracownikom Spółki samochodów służbowych określać miał regulamin warunków użytkowania samochodów służbowych. Regulamin ten miał też zezwalać uprawnionemu pracownikowi Spółki na użytkowanie samochodów służbowych w celach prywatnych po godzinach pracy oraz w weekendy w sposób swobodny. Jednakże w związku z tym pracownik był zobowiązany do tankowania paliwa we własnym zakresie. Ponadto pracownik miał nie ponosić żadnych innych opłat w związku z użytkowaniem samochodu Spółki dla celów prywatnych. W związku z udostępnieniem pracownikom samochodów służbowych z możliwością wykorzystywania ich na cele prywatne, Spółka (jako pracodawca) zamierzała obliczać wartość nieodpłatnego świadczenia na rzecz pracownika w wysokości na zasadach określonych w art. 12 ust. 2a i 2b ustawy o PIT (czyli z wykorzystaniem ryczałtu doliczanego miesięcznie w wysokości 250 zł lub 400 zł w zależności od pojemności silnika). W związku z tym podatnik zadał organowi podatkowemu pytanie czy wartość pieniężna nieodpłatnego świadczenia przysługującego pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych, o której mowa wyżej obejmuje wszelkie świadczenia wynikające z tego tytułu, czyli również koszty użytkowania samochodu takie jak: paliwo, ubezpieczenie, bieżące naprawy, przeglądy etc. Tymczasem organ podatkowy uznał, że ryczałt z ustawy o PODOF nie obejmuje zakupu paliwa, obejmuje natomiast opłaty związane z użytkowaniem samochodu, tj. przegląd techniczny, ubezpieczenie OC i AC, naprawy, wymianę części eksploatacyjnych, takich jak np. opony. Zatem nieodpłatne świadczenie pracodawcy polegające na umożliwieniu wykorzystania zakupionego paliwa do celów prywatnych pracownika jest odrębnym świadczeniem, którego wartość należy określić w oparciu o art. 12 ust. 2 i ust. 3 ustawy o p.dof. W rezultacie sprawa trafiła przed WSA, który stwierdził, że stanowisko organu było błędne, gdyż w przepisie tym ustawodawca odnosił ryczałt do zużycia paliwa, bo ten element kosztów utrzymania samochodu powiązany jest z pojemnością silnika, do której odnosi się regulacja. Zatem ustalony w ustawie ryczałt powinien obejmować wszystkie wydatki, które pracodawca ponosi na utrzymanie samochodu udostępnianego pracownikowi.

Źródło:

Wyrok WSA we Wrocławiu 23 listopada 2015 r. wydał przełomowy wyrok (sygn. I SA/Wr 1595/15)

Nieodpłatne wydanie towarów na rzecz grupy docelowej - wyrok WSA

Teza:

Nieodpłatne wydanie towarów na rzecz grupy docelowej w ramach prowadzonej kampanii marketingowo-promocyjnej nie jest odrębną dostawą towarów i nie podlega odrębnemu opodatkowaniu VAT.

Stan faktyczny:

Sprawa dotyczyła Spółki należącej do międzynarodowego koncernu farmaceutycznego, prowadzącej m.in. na rzecz podmiotów z grupy działalność marketingowo-promocyjną, której celem było m.in. budowanie relacji z lekarzami. Podczas spotkań z odbiorcami spółka wręczała nieodpłatnie oprócz opracowań medycznych również ulotki i gadżety marketingowe (np.: zegary, kubki z logo firmy). Spółka dokumentuje działalność na rzecz kontrahentów fakturami. W ocenie Spółki nieodpłatne przekazywanie towarów nie powinno zostać odrębnie opodatkowane VAT, ponieważ opodatkowana jest prowadzona usługa marketingowa. W przeciwnym wypadku dochodziłoby do podwójnego opodatkowania tego samego przedmiotu. Tymczasem organ podatkowy był innego zdania twierdząc, że w sytuacji gdy Spółka występuje do kontrahenta z roszczeniem o zwrot kosztów, to wydanie takie powinno być odpłatne i w rezultacie dochodzi do dwóch transakcji.

Sprawa w rezultacie trafiła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który uchylił zaskarżoną interpretację indywidualną zarzucając organowi podatkowemu błędną interpretację przepisów prawa - art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o VAT. Sąd podkreślił, że w analizowanej sprawie nie dochodzi do wydania towaru na rzecz bezpośredniego konsumenta, tylko na rzecz osoby korzystającej z usługi marketingowej. W dodatku po stronie uczestnika spotkania nie dochodzi do powstania skonkretyzowanej korzyści, przez co brakuje bezpośredniego związku z czynnością, która powinna być opodatkowana (towary nie były przedmiotem wydania na podstawie regulaminów czy w ramach szczególnych programów, a podmioty obdarowane nie były powiązane więzią prawną ze spółką czy dystrybutorem leków etc). W rezultacie nieodpłatne wydanie towarów na rzecz uczestników spotkań (grupy docelowej m.in. lekarzy), w ramach prowadzonej akcji promocyjnej, nie jest odrębną dostawą towarów i nie podlega odrębnemu opodatkowaniu VAT. Sąd potwierdził, że w takim stanie faktycznym nie dochodzi do wydania towaru na rzecz bezpośredniego konsumenta, tylko na rzecz podmiotu korzystającego z usługi marketingowej. W rezultacie obowiązek powstaje po stronie podmiotu zlecającego usługę marketingową. Opodatkowaniu podlegają czynności między zlecającym a organizującym usługę.

Źródło:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 23 listopada 2015 r. (III SA/Wa 4024/14) -wyrok nieprawomocny.

Fiskus nie odda przedsiębiorcy VAT, dopóki nie wykluczy oszustwa

Teza:

Zwrot VAT może być odroczone w celu sprawdzenia kontra.

Stan faktyczny:

Sprawa dotyczyła Spółki, która złożyła w urzędzie skarbowym deklarację podatkową VAT-7 za styczeń 2014 r. z wykazaną kwotą nadwyżki podatku, naliczonego nad podatkiem należnym wraz z wnioskiem o jej zwrot na rachunek bankowy w terminie 25 dni. Tym niemniej organ podatkowy przedłużył 25 dniowy termin dokonania żądanego zwrotu podatku od towarów i usług do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika.

W uzasadnieniu postanowienia organ podatkowy wskazał, że Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej wszczął postępowanie kontrolne w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wypłacania podatku od towarów i usług za okres, za który podatnik ubiega się o zwrot. Postępowanie kontrolne prowadzone było również wobec kontrahentów podatnika (branża: obrót towarami wrażliwymi). Organ poza tym stwierdził, że postępowanie kontrolne pozostaje w związku ze śledztwem prowadzonym wobec podatnika przez Prokuraturę. Podatnik zakwestionował jednak zasadność dodatkowej weryfikacji zwrotu, gdyż był regularnie kontrolowany za poprzednie miesiące i kontrole nie wykazały nieprawidłowości. Podatnik podkreślił ponadto, że prowadzenie śledztwa nie może negatywnie wpływać na kwestię zwrotu podatku w związku z obowiązującą zasadą domniemania niewinności. Dodatkowo kontrola winna zostać zakończona bez zbędnej zwłoki, w terminie zakreślonym w upoważnieniu albo wskazanym w zawiadomieniu o jej przedłużeniu. Przedmiotowe postanowienie nie wskazuje ani uzasadnionej przyczyny przedłużenia zwrotu podatku ani terminu, w którym zostanie on zwrócony. Tymczasem w odpowiedzi na wezwanie podatnika, organ podatkowy stwierdził brak podstaw do zmiany wydanego postanowienie o przedłużeniu terminu zwrotu podatku za styczeń 2014 r. i podtrzymał dotychczasową argumentację.

W związku z powyższym strona wniosła skargę do sądu o uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania. Spółka zarzuciła organowi, że postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 87 ust. 1 i 2 w związku z art. 87 ust. 6 ustawy VAT i art. 87 ust. 2 tej ustaw, gdyż zasadność zwrotu nie wymagała weryfikacji. W uzasadnieniu skargi strona powtórzyła argumentację wezwania do usunięcia naruszenia prawa dodatkowo wspartą orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości UE C-340/95 i C 47/96.

W rezultacie Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił argumentację podatnika i wskazał, iż organ podatkowy może weryfikować zasadność zwrotu w różnych formach. W związku z tym postanowienie o przedłużeniu terminu zwrotu może zostać wydane odpowiednio w toku czynności sprawdzających, w toku postępowania kontrolnego, postępowania podatkowego bądź kontroli podatkowej. Jeśli tego rodzaju postępowanie zostanie wdrożone, wówczas termin zwrotu nadwyżki podatku jest przedłużany do czasu zakończenia tego postępowania. Sąd podkreślił, że w analizowanej sprawie zasadność zwrotu była weryfikowana w ramach kontroli podatkowej wszczętej postanowieniem Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej. Poza tym kontrola podatkowa nie została zakończona do dnia wydania postanowienia o przedłużeniu terminu zwrotu, a postanowienie to zostało wydane po jej wszczęciu, a przed upływem pierwotnego terminu zwrotu.

W związku z tym Sąd uznał działania organów podatkowych za prawidłowe. Wybór trybu zwrotu podatnikowi nadwyżki podatku od towarów i usług pozostawiono organom podatkowym, które mogą tego dokonać tak w trybie czynności sprawdzających - na podstawie przepisów art. 274b Ordynacji podatkowej w związku z art. 87 ust. 2 ustawy o VAT - jak też

w trybie kontroli podatkowej, czy wdrożonego postępowania podatkowego, gdyż te tryby nie są względem siebie konkurencyjne. Sąd podkreślił, że zarzuty skargi podatnika są niezasadne i wskazują na niewłaściwą wykładnię i zastosowanie art. 87 ust. 2 ustawy VAT, gdyż taka wykładnia jak zaprezentowana przez stronę skarżącą i ogranicza stosowanie instytucji przedłużenia terminu zwrotu do takiego stopnia, że w istocie prowadzi do niemożności spełnienia celu jej ustanowienia, tj. umożliwienia organowi tymczasowego wstrzymania się ze zwrotem podatku do momentu zakończenia weryfikacji zasadności tego zwrotu w przypadku zaistnienia dostatecznych wątpliwości w tym zakresie. Wszczęcie postępowania kontrolnego dotyczącego okresu, którego zwrot dotyczy - stanowi właśnie taką okoliczność. Poza tym ze wskazanej regulacji nie wynika, który organ ma powziąć wątpliwość ani też z czyjej inicjatywy ma być prowadzone postępowanie sprawdzające, kontrolne czy podatkowe. W związku z tym działanie organu należało uznać za prawidłowe, a skarga podatnika jest bezzasadna. Podatnik od wyroku złożył skargę kasacyjną do NSA, skarga została jednak oddalona.

Źródło:

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 stycznia 2016 r. (sygn. akt I FSK 899/15)

Nie można odliczyć kosztów sądowych zasądzonych na rzecz pracownika

Teza:

Wydatki Spółki na „koszty pomocy prawnej” (koszty sądowe i koszty zastępstwa procesowego) związane z dochodzeniem przez jej pracowników roszczeń przeciwko Spółce, wynikających z wypadków przy pracy lub niezdolności do pracy, do których zwrotu Spółka została zobowiązana na podstawie wyroku lub ugody sądowej, nie stanowią kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U.2011 nr 74, poz. 397), bowiem nie powodują powstania przychodu w Spółce i nie mają bezpośredniego związku z prowadzoną przez Spółkę działalnością gospodarczą.

Stan faktyczny:

Sprawa dotyczyła Spółki (działalność produkcyjna), która złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w zakresie zasadności ujęcia w kosztach uzyskania przychodów kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego („koszty pomocy prawnej”), związanych z prowadzonymi przeciwko Spółce sprawami pracowniczymi. Spółka wskazała, że część roszczeń pracowników poszkodowanych w związku z wypadkami w pracy rozstrzygała zawierając ugody sądowe lub pozasądowe, co pozwoliło jej na osiągnięcie korzystniejszych warunków wywiązania się z roszczeń wnoszonych przez te osoby. Część spośród roszczeń wysuwanych przez poszkodowanych została jednak rozstrzygnięta wyrokami sądowymi. W związku ze zgłoszonymi przez pracowników roszczeniami i wszczynanymi przez nich postępowaniami sądowymi, po stronie Spółki powstała konieczność skorzystania z usług profesjonalnego pełnomocnika dla prowadzenia ww. postępowań sądowych i reprezentowania w negocjacjach warunków ugody zawieranych z poszkodowanymi, pokrycia kosztów pomocy prawnej świadczonej na rzecz osób występujących z roszczeniami (zbiorczo nazwane przez Spółkę „kosztami pomocy prawnej”). Spółka zaprezentowała stanowisko, iż koszty związane z pomocą prawną świadczoną na rzecz osób występujących z roszczeniami, spełniają przesłanki warunkujące możliwość zaliczenia tych wydatków do kosztów podatkowych. Podatnik podkreślił, że wydatki te są definitywne (nie zostały w jakikolwiek sposób Spółce zwrócone), są właściwie udokumentowane, nie znajdują się w grupie wydatków wykluczonych z kosztów podatkowych na podstawie art.16 ust.1 PDOP. Według skarżącej, za możliwością uznania przedmiotowych wydatków za koszty uzyskania przychodów przemawiał fakt, że Spółka została zobowiązana do pokrycia kosztów pomocy prawnej świadczonej na rzecz pracownika na podstawie wyroku sądowego lub ugody sądowej i pozasądowej. Ta grupa kosztów musi być rozpatrywana łącznie z zasądzoną na rzecz pracownika należnością główną, bowiem w przypadku niezasądzenia należności głównej, nie musiałyby pokrywać kosztów zastępstwa procesowego. Spółka podniosła również, że wdając się w spór z pracownikami zmierzała do weryfikacji zasadności roszczeń pracowników wnoszących sprawy do sądu i tym samym, poprzez swoje działania w toku postępowania sądowego przyczyniała się do zabezpieczenia źródła swoich przychodów.

Stanowiska Spółki nie podzielił jednak organ podatkowy i wskazał, że koszty zastępstwa procesowego zasądzone na rzecz powoda nie mają związku z przychodami firmy i w związku z tym nie mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodu. Niestety stanowisko takie potwierdziły sądy administracyjne wskazując, że w takiej sytuacji nie można wykazać związku przyczynowo-skutkowego z przychodami. Poza tym sporne wydatki, to koszty zastępstwa procesowego ponoszone na wynagrodzenie prawników reprezentujących interesy pracowników / byłych pracowników - poszkodowanych, działających w ich imieniu i na ich rzecz. Spółka natomiast ma być zobowiązana do ich poniesienia z racji przegrania sprawy przed sądem (ewentualnie zawartej ugody). W ocenie składu orzekającego w takim przypadku nie zachodzi bezpośredni związek

przyczynowo-skutkowy pomiędzy poniesieniem kosztu zastępstwa procesowego a osiągnięciem przychodu lub zachowaniem albo zabezpieczeniem źródła przychodu. Wydatki te związane są ściśle z dochodzeniem przez poszkodowanego swoich praw i roszczeń przed sądem i nie mają związku z przychodem strony pozwanej tylko z jego wydatkiem. Sąd podkreślił, że koszty zastępstwa procesowego mają charakter dolegliwości finansowej za przegrany proces i powinny obciążać wyłącznie przegranego, a nie Skarb Państwa. Poza tym sąd wskazał, że co do zasady wydatek sądowy mógłby być kosztem, gdyby Spółka prowadziła działalność w zakresie obsługi prawnej firm.

Źródło:

Wyrok NSA z 13 stycznia 2016 r., sygn. akt II FSK 2500/13

Licencje komputerowe poza zasięgiem polskiego fiskusa - nowe korzystne stanowiska

Teza:

Wynagrodzenie za oprogramowanie wypłacane zagranicznym firmom np. z Irlandii, nie jest należnością licencyjną. Nie ma zatem od niego podatku u źródła.

Stan faktyczny:

Spółka złożyła wnioszek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Opisując stan faktyczny wskazała, że zajmuje się działalnością marketingową i promocyjną, w ramach której dokonuje zakupów programów komputerowych od spółek posiadających siedzibę m.in. na terenie Irlandii. Spółka posiada odpowiednie certyfikaty rezydencji sprzedawców, potwierdzające, że ich siedziby znajdują się poza terytorium Polski. Wśród nabywanych programów komputerowych Spółka wyróżniła m.in.:

- a) programy komputerowe użytkowane wyłącznie na jej wewnętrzne potrzeby, gdy jest ona jednocześnie końcowym użytkownikiem tego programu. Spółka nie ma przy tym uprawnień do powielania, modyfikacji lub udostępniania osobom trzecim nabywanego programu komputerowego oraz
- b) programy komputerowe odsprzedawane jej klientom, w przypadku których Spółka występuje wyłącznie w charakterze pośrednika w taki sposób, że umowa licencyjna była zawierana bezpośrednio pomiędzy jej klientem i zagranicznym producentem programu. Spółka przy tym nie nabywała licencji we własnym imieniu, w związku, z czym nie sublicencjonowała praw do programu komputerowego na rzecz swojego klienta.

W związku z tym Spółka zadała pytanie czy świadczenia wypłacane podmiotom zagranicznym będą stanowiły należności licencyjne w rozumieniu ustawy o PDOP (art.21 ust. 1 PDOP) oraz w rozumieniu umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania (art. 12 umowy polsko-irlandzkiej), a w związku tym czy Spółka nie miała obowiązku, jako płatnik do obliczenia, pobrania i przekazania podatku u źródła do organów podatkowych od takich świadczeń. Zdaniem Spółki wypłacone świadczenia nie mieściły się w katalogu należności licencyjnych o jakich mowa wyżej, przez co Spółka nie była zobowiązana do pobrania podatku u źródła. Uzasadniał to w ocenie Spółki fakt, że program był wykorzystywany tylko na własne potrzeby oraz że nie posiadała nigdy prawa do powielania, publicznego rozpowszechniania, modyfikowania czy publicznej prezentacji programu. Dodatkowo Spółka podkreśliła, że w definicji należności licencyjnych zawartej w art. 12 umowy polsko-irlandzkiej (którą należy stosować wraz z polskimi regulacjami) nie wymieniono oprogramowania komputerowego.

Inne stanowisko zaprezentował jednak organ podatkowy, wskazując m.in. że brak wyraźnego wymienienia programów komputerowych jako utworów, w związku z którymi wypłacane należności objęte są zakresem dyspozycji (art. 12 umowy polsko-irlandzkiej), nie przesądza o wyłączeniu tego rodzaju dochodu spod postanowień tego artykułu. W art. 3 ust. 2 tej umowy wskazano bowiem, że jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego państwa w zakresie podatków, do których umowa ma zastosowanie - czyli Polski, a te regulacje obejmują oprogramowanie komputerowe jako przedmiot prawa autorskiego.

Strona bezskutecznie wezwała organ podatkowy do usunięcia naruszenia prawa. Sprawa zatem trafiła do sądu, który stwierdził, że z samego faktu uznania programu komputerowego za utwór, w rozumieniu prawa autorskiego, nie wynika, iż należności licencyjne -z tytułu użytkowania tego programu - są objęte definicją należności

licencyjnych zawartych w umowie polsko-irlandzkiej jako dzieła literackie albo naukowe. W ocenie Sądu programy komputerowe nie mogą być traktowane jako utwory literackie, a także jako utwory (dzieła) artystyczne lub naukowe, gdyż w rodzajowym wykazie utworów wyszczególnionym w art. 1 ust. 2 u.p.a.p.p. programy komputerowe wymienione zostały jako odrębna kategoria utworów, obok m.in. utworów literackich, naukowych oraz utworów o charakterze artystycznym, takich jak np.: utwory plastyczne i muzyczne. Według polskiego prawa programy komputerowe są samodzielnym przedmiotem ochrony praw autorskich. Ustawa wymienia je obok utworów literackich, publicystycznych, naukowych i kartograficznych, co powoduje, że w świetle polskiej ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, programów komputerowych nie można uznać za rodzaj dzieła literackiego lub naukowego. Obowiązujące obecnie prawo autorskie odróżnia zatem w sposób jednoznaczny programy komputerowe od utworów literackich, choć i jednym i drugim przysługuje ochrona wynikająca z prawa autorskiego, a zakres tej ochrony - co do zasady - jest identyczny.

W związku z powyższym w świetle przepisów krajowych należności z tytułu korzystania z praw autorskich do programu komputerowego nie mogą więc być utożsamiane z należnościami licencyjnymi z tytułu korzystania z praw autorskich do dzieła literackiego, ponieważ nie zostały przez ustawodawcę zaliczone do kategorii utworów literackich. Są one jedynie traktowane jak utwory literackie pod względem ochrony przysługujących do nich praw autorskich. Skoro zatem w treści art. 12 ust. 3 lit. a) umowy polsko-irlandzkiej nie wymieniono należności z tytułu licencji do korzystania z praw do programów komputerowych, a z obowiązującej w Polsce ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych wynika, iż programy komputerowe nie należą do żadnej z wymienionych w niej grup utworów, to nie można uznać, że opłaty za korzystanie z praw autorskich do programu komputerowego stanowią należności licencyjne w rozumieniu ww. umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Sąd podkreślił, że prawidłowe było stanowisko Spółki, że skoro w umowie (w art.12) nie wymieniono należności z tytułu korzystania z oprogramowania komputerowego, to stosownie do art. 3 ust. 2 umowy, z uwagi na obowiązujące przepisy prawa polskiego, nie można tych należności przyporządkować do żadnej z wymienionych tam grup, a w konsekwencji, nie mogą być one opodatkowane w państwie ich powstania.

W ocenie Sądu zatem interpretacja przepisów prawa podatkowego dokonana w zaskarżonej interpretacji została dokonana w oparciu o błędną kwalifikację należności za licencję do programu komputerowego. Stanowisko sądu zostało również podtrzymane przez NSA.

Źródło:

Wyrok NSA z 20 stycznia 2016 r.: sygn. akt II FSK 2881/13, wyrok WSA w Warszawie sygn. akt III SA/Wa 3451/1

Reprezentacja: poczęstunek to standard

Teza:

Wyłączeniu z kosztów podatkowych podlegają wyłącznie wydatki na zakup usług gastronomicznych, których jedynym (głównym) celem jest tworzenie lub poprawa wizerunku firmy na zewnątrz.

Stan faktyczny:

Sprawa dotyczyła Spółki, która wystąpiła z wnioskiem o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie, dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z:

- zakupem artykułów spożywczych w celu zapewnienia poczęstunku kontrahentom w czasie wizyt na terenie siedziby Spółki,
- zakupem drobnych artykułów spożywczych oraz zamówienia cateringu w przypadku organizowania nieodpłatnych szkoleń dotyczących działalności Spółki,
- organizacją odpłatnych szkoleń, w tym wydatki na poczęstunek, catering, kolację, nocleg (które są wliczone w cenę szkolenia),
- organizacją spotkań z kontrahentami w celach biznesowych poza biurem Spółki (zapłata za poczęstunek w restauracji).

Spółka wskazała, że jest producentem napędów do urządzeń mechanicznych, jak i elektronicznych i w ramach prowadzonej przez nią działalności odbywają się spotkania z kontrahentami w siedzibie Spółki. W takich sytuacjach skarżąca zakupuje drobny poczęstunek, np.: kawę, mleko, soki, wodę, herbatę, słodycze, owoce, którymi częstuje kontrahentów. Nie są to ekskluzywne produkty, a drobne, niedrogie artykuły, które nie świadczą o okazałości czy wytworności. Jest to zwyczajowy poczęstunek należący do powszechnie obowiązujących kanonów kultury. Spółka w ramach spotkań z kontrahentami organizuje również szkolenia związane z działalnością spółki. Na szkoleniach tych prezentowana jest m.in. historia spółki, profil i organizacja produkcji, omawiane są dostępne wersje oprogramowania do wyboru napędów dla różnych typów maszyn, charakterystyka produktów spółki etc. W przypadku szkoleń nieodpłatnych skarżąca zapewnia drobny poczęstunek dla kontrahentów (np.: ciasto, owoce, kawa, mleko, soki, woda, ciasteczka, herbata), czasem również zamawiany jest catering obejmujący wyłącznie drobne przekąski (np.: kanapki, kawa, herbata, soki, etc.). Ponadto, przedstawiciele skarżącej odbywają spotkania biznesowe ze swoimi kontrahentami również poza siedzibą Spółki, przykładowo w restauracjach, gdzie ponosi koszty posiłku.

Zdaniem organu podatkowego wydatki na zakup artykułów spożywczych oraz usług gastronomicznych (catering) podawanych i świadczonych w trakcie spotkań z kontrahentami i podczas nieodpłatnych szkoleń, niezależnie od miejsca podawania zakupionych artykułów żywnościowych i napojów oraz niezależnie od miejsca spożywania posiłku - stanowią koszty reprezentacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy PDOP i jako takie nie mogą zostać zakwalifikowane do kosztów uzyskania przychodów wnioskodawcy. Natomiast w zakresie wydatków wliczonych w cenę szkolenia, poniesionych na nabycie poczęstunków, catering, kolację, nocleg, dla uczestników szkoleń, stwierdził, że nie mają one charakteru wydatków związanych z reprezentacją (lecz są wydatkami związanymi z realizacją postanowień umowy pomiędzy spółką a kontrahentami) lecz

stanowią koszty uzyskania przychodów, o ile do przychodów skarżącej zaliczone zostały wniesione przez kontrahentów opłaty za szkolenia, w wysokość których koszty te zostały w kalkulowane.

Również wyrok WSA nie był w tym zakresie satysfakcjonujący dla podatnika. Sąd bowiem uznał, że okazałość, czy wystawność oferowanego kontrahentowi poczęstunku w ogóle nie stanowi kryterium kwalifikowania wydatków jako kosztów reprezentacji, gdyż o takim ich charakterze decyduje tylko związek z pełnieniem funkcji przedstawicielskich, rozumianych jako występowanie w imieniu i w interesie podatnika. W ocenie Sądu wydatki na zakup artykułów spożywczych oraz usług gastronomicznych (catering) podawanych i świadczonych w trakcie spotkań z kontrahentami i podczas nieodpłatnych szkoleń, niezależnie od miejsca podawania zakupionych artykułów żywnościowych i napojów oraz niezależnie od miejsca spożywania posiłku - stanowią koszty reprezentacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i jako takie nie mogą zostać zakwalifikowane do kosztów uzyskania przychodów.

Dopiero NSA wydał korzystne dla podatnika rozstrzygnięcie powołując się na uchwałę sędziów NSA (sygn. akt II FSK 702/11), zgodnie z którą wyłączeniu z kosztów podatkowych podlegają wyłącznie wydatki na zakup usług gastronomicznych, których jedynym (głównym) celem jest tworzenie lub poprawa wizerunku firmy na zewnątrz. Posiłkując się tą uchwałą, sąd uznał, że żaden z wydatków ponoszonych przez firmę nie służy takim celem i w związku z tym może zostać rozliczony w kosztach uzyskania przychodów.

Źródło:

Wyrok NSA z 19 stycznia 2016 r., sygn. akt II FSK 2657/13

Można odliczać straty na opcjach

Teza:

Przedsiębiorcy mogą rozliczać w kosztach podatkowych niekorzystne skutki transakcji na instrumentach pochodnych pod warunkiem, że nie zawierali ich w celach spekulacyjnych. Przedsiębiorcy mogą rozliczać w kosztach podatkowych niekorzystne skutki transakcji na instrumentach pochodnych pod warunkiem, że nie zawierali ich w celach spekulacyjnych.

Stan faktyczny:

Minister Finansów w dniu 3 grudnia 2015 r. wydał interpretację ogólną w sprawie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z przedterminowym rozwiązaniem kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych w tym opcji walutowych.

Z interpretacji wynika, że w przypadkach kiedy nabywane opcje walutowe zabezpieczały ryzyko kursowe, związane z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą, należy uznać, iż nabycie to służyło „zachowaniu i zabezpieczeniu źródła przychodów”, a wydatki jakie podatnik poniósł w związku z zawarciem i rozliczeniem kontraktów, w tym koszty uzyskania i obsługi kredytów zaciągniętych celem spłaty zobowiązań wynikających z przedterminowego rozwiązania kontraktów, podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 PDOP. Natomiast w sytuacji, gdy nabycie to miało wyłącznie cel zarobkowy (spekulacyjny) wydatki takie nie stanowią kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15 ust. 1 ww. ustawy.

Do tej pory sądy często odmawiały prawa uwzględniania w kosztach uzyskania przychodów straty poniesionej na opcjach walutowych, szczególnie gdy podjęte przez podatnika ryzyko było niewspółmiernie wysokie do zamiaru zabezpieczenia się przed spadkiem kursu.

Źródło:

Interpretacja ogólna ministra finansów z 3 grudnia 2015 r., nr FN3.8201.1.2015.

Prezes i doradca w jednej osobie z 19% podatkiem

Teza:

Menedżer nie może płacić 19% podatku liniowego z wyjątkiem sytuacji kiedy oprócz zarządzania świadczy też inne usługi.

Stan faktyczny:

Spółka Podatnik wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, w którym wskazał, że wykonuje obecnie osobiście obowiązki Prezesa Zarządu Sp. z o.o., na podstawie uchwały Rady Nadzorczej o wyborze zarządu i umowy cywilnoprawnej o zarządzanie, której przedmiotem są czynności zarządcze (obowiązki wynikające z Kodeksu spółek handlowych, tj. prowadzenie spraw Spółki i jej reprezentowanie w zakresie wszystkich czynności sądowych i pozasądowych Spółki). Wykonując nadal czynności zarządcze podatnik zamierzał prowadzić własną, jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług doradczo-marketingowych i jako podmiot gospodarczy świadczyć chciał takie usługi na rzecz zarządzanej przez Niego Spółki z o.o. na podstawie umowy cywilnoprawnej. Podatnik miał być równocześnie stroną dwóch umów cywilnoprawnych: umowy o zarządzanie i umowy zlecenia w zakresie doradztwa i marketingu. Podatnik wskazał, że w żadnym obszarze nie nakładają się na siebie obowiązki wynikające z tych dwóch odrębnych umów cywilnoprawnych. Poza tym działania wynikające z umowy doradztwa i marketingu są działaniami całkowicie odrębnymi, wykonywanymi poza czasem sprawowania obowiązków zarządu oraz nie mieszczą się one w możliwościach wynikających z umowy zarządu.

Wnioskodawca wykonując działalność doradczą i marketingową w formie podmiotu gospodarczego korzystać będzie z prawa opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych 19% podatkiem liniowym (PIT-36L). Natomiast dochody uzyskiwane z tytułu sprawowania funkcji zarządu Prezesa Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pozostaną opodatkowane według tabeli podatkowej (art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Podatnik wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej z innymi osobami fizycznymi w zakresie Stacji Kontroli Pojazdów (badania techniczne pojazdów), rozlicza się na zasadach ogólnych, tj. 19% podatkiem liniowym od osób fizycznych i prowadzi podatkową księgę przychodów i rozchodów.

Zatem podatnik wykonuje umowę o zarządzanie spółką (czynności wykonywane osobiście) i zamierza zawrzeć z tą samą spółką drugą umowę w zakresie doradztwa i marketingu, co oznacza, że jej zakres przedmiotowy będzie inny niż umowy o zarządzanie. W związku z powyższym podatnik zadał pytanie czy możliwym prawnie jest opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób fizycznych podatkiem liniowym 19% dochodów, które podatnik będzie uzyskiwał z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie wykonywania doradztwa i marketingu na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z którą jednocześnie będzie związany umową cywilnoprawną o zarządzanie za wynagrodzeniem (w rozumieniu przepisów KSH). Jego zdaniem nie było przeszkód prawnych do skorzystania z opodatkowania 19% podatkiem od dochodów uzyskiwanych w zakresie doradztwa i marketingu z tytułu świadczenia takich usług na rzecz zarządzanej przez Niego Spółki, w której Jego dochód z tytułu sprawowania zarządu opodatkowany jest według progresywnej tabeli podatkowej.

Organ podatkowy zgodził się z podatnikiem wskazując, że na możliwość opodatkowania

dochodów uzyskiwanych przez podatnika z tytułu umowy zlecenia w zakresie doradztwa i marketingu tzw. podatkiem liniowym, nie ma wpływu fakt, że będzie On pełnił na podstawie uchwały Rady Nadzorczej o wyborze zarządu i umowy cywilnoprawnej o zarządzanie, funkcję Prezesa Zarządu Spółki z o.o., na rzecz której usługi te będą świadczone. Przychody z tego tytułu stanowią bowiem przychody z działalności wykonywanej osobiście i nie są wykonywane na podstawie stosunku pracy, czy też spółdzielczego stosunku pracy.

Jeżeli zatem, podatnik będzie świadczył na rzecz Spółki z o.o. wyłącznie opisane we wniosku usługi doradcze (nie będzie wykonywał żadnych czynności kierowania, czy zarządzania), to uzyskiwane z tego tytułu dochody mogą być opodatkowane podatkiem liniowym, tj. na zasadach określonych w art. 30c ustawy o PDOF, pod warunkiem dokonania wyboru tej formy opodatkowania, w stosownym, a prawem określonym terminie (art. 9a ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Źródło:

Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi, nr IPTPB3/4511-44/15-6/KJ

Podział zysku bez prawa do odliczenia

Teza:

Spółka nie odliczy podatku VAT z faktur dokumentujących koszty związane z wypłatą dywidendy.

Stan faktyczny:

Sprawa dotyczyła Spółki, która wystąpiła z wnioskiem o udzielenie interpretacji w zakresie prawa do odliczenia VAT od wydatków związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem walnego zgromadzenia akcjonariuszy, podczas którego dokonywany był podział zysku (tj. takich wydatków jak wynajem sali, koszty aktu notarialnego czy koszty ogłoszeń prasowych). Zdaniem Spółki wydatki te wiązały się z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, a tym samym przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z nich wynikającego.

Jednak organ podatkowy nie zgodził się z takim stanowiskiem i wskazał, że dywidenda wynika z podziału zysku Spółki i jest dochodem akcjonariusza. Nie przyczynia się natomiast do osiągnięcia zysku przez Spółkę, nie ma też wpływu na cenę towaru i usług oferowanych przez Spółkę. Podobnego zdania był również WSA. Sprawa trafiła zatem do NSA, który również nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika i uznał, że wypłata dywidendy nie jest związana z działalnością gospodarczą, tylko jest jej wynikiem. W rezultacie podatnik nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur związanych z podziałem zysku.

Źródło:

Wyrok NSA z 8 grudnia 2015 r., sygn. akt I FSK 1193/14

MF zapowiada kontrole cen transferowych w 2016 r.

Minister Finansów przyjął jako jeden z priorytetów w 2016 r. weryfikację cen transferowych w podmiotach powiązanych. Spółki, które zdecydują się na dobrowolną korektę deklaracji podatkowej, będą mogły skorzystać z obniżki odsetek za zaległy podatek o 50%. Złożenie korekty deklaracji może nastąpić bez uzasadnienia przyczyny.

Każda transakcja powinna odpowiadać naturalnym warunkom rynkowym - między innymi jej cena być zbliżona do ceny rynkowej. Jednak często w praktyce spółka-córka płaci spółce-matce (lub innej w grupie) za określone dobro lub usługę (na przykład korzystanie z logotypu czy usługę doradczą) znacznie wyższą kwotę niż wynosi jej wartość rynkowa. Takie nierynkowe ceny nazywa się cenami transferowymi i zwykle służą tzw. optymalizacji podatkowej poprzez zmniejszenie podstawy opodatkowania w kraju w ramach ponadnarodowych korporacji. Na takiej praktyce traci budżet państwa, bo firma wykazuje fakturę w kosztach uzyskania przychodu, zmniejszając swoją podstawę opodatkowania i odprowadza do budżetu państwa mniejsze podatki. Działając w taki sposób przedsiębiorstwo narusza przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

W związku z narastaniem ilości takich transakcji, Ministerstwo Finansów przyjęło, że w 2016 roku będzie to jeden z priorytetów administracji skarbowej. Wykorzystane zostaną doświadczenia wynikające z już prowadzonych kontroli w podmiotach powiązanych, a dodatkowo w celu poprawy skuteczności MF dokona zmian strukturalnych i przeznaczy zasoby na ten kierunek działań.

Przypominamy, że prawo przewiduje także korzystne rozwiązanie dla firm, które mogą mieć wątpliwości co do zasadności ich działań w latach poprzednich. W myśl art. 81 par. 1 Ordynacji podatkowej przedsiębiorstwa mogą skorygować złożone wcześniej deklaracje (bez podawania przyczyny). Dla takich firm prawo przewiduje „bonus” - jeśli samodzielnie złożą one korekty, zapłacą o połowę mniej odsetek. Jeśli firmy będą zmuszone do korekty zeznań podatkowych w wyniku przeprowadzonej kontroli skarbowej - odsetki będą należne w pełnym wymiarze.

Minister Finansów zachęca podatników, którzy stosowali ceny transferowe w latach ubiegłych do złożenia korekt za lata 2011-2015 do końca I kwartału 2016 roku. Ponadto, w związku z praktyką dokonywania transferów w ostatnich dniach roku kalendarzowego po to, aby zmniejszyć wykazywany dochód, MF rekomenduje odstąpienie od takich działań w ostatnich dniach grudnia 2015, bowiem w drugim kwartale 2016 takie operacje będą zbadane.

Inne:

- **Zmiana w zakresie obowiązków pracodawców wobec PFRON**

Pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne obejmują zmiany w obowiązkach wobec PFRON. Nowe regulacje zaczną obowiązywać od 1 lipca 2016 r.

Pracodawcy uprawnieni do wystawiania ulg we wpłatach na PFRON, w celu dokumentowania schorzeń będą musieli wymagać od pracowników orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Od 1 lipca 2016 r. będzie określony termin na wystawienie informacji o obniżeniu wpłaty na PFRON. Nie będzie on mógł przypadać później niż ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypadał termin płatności za zakup. Przekroczenie tego terminu będzie skutkowało dla sprzedającego sankcją w postaci kary finansowej. Jej wysokość wyniesie 10% kwoty obniżenia wykazanej w informacji o obniżeniu.

Pracodawca, który uzyskał prawo do ulgi we wpłatach na PFRON za okresy począwszy od lipca 2016 r., będzie mógł ją wykorzystać tylko do wysokości 50% wpłaty za dany miesiąc. Obecnie maksymalna kwota obniżenia wynosi 80% wpłaty.

- **Pomoc m.in. dla aptekarzy**

W Sejmie znajduje się już obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

W projekcie ustawy zaproponowano m.in. by do art. 8 ustawy refundacyjnej dodać kolejne ustępy - ust. 2-4, zgodnie z którymi umożliwiałoby się aptekom dokonanie zwrotu produktów refundowanych do hurtowni w przypadku zmiany ich ceny urzędowej, a następnie hurtownia będzie w takim przypadku uprawniona do zwrotu zakupionych produktów refundowanych bezpośrednio do wnioskodawcy.

Mechanizm ten ma na celu ochronę podmiotów działających w obrocie hurtowym i detalicznym produktami refundowanymi przed negatywnymi konsekwencjami związanymi z zmianą ich cen, na co podmioty w kanale dystrybucji nie miały bezpośredniego wpływu. Cel proponowanej zmiany znajduje poparcie Rządu, w opinii którego decyzje refundacyjne nie powinny negatywnie rzutować na podmioty działające na rynku farmaceutycznym. Przyznanie aptekom prawa do zwrotu produktów refundowanych może przyczynić się do zwiększenia ich dostępności, albowiem apteki nie będą obawiały się, że w razie zmiany ceny, będą musiały ponieść stratę.

- **Wprowadzenie podatku od sprzedaży detalicznej**

Obecnie trwają jeszcze prace nad projektem ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej tym niemniej Ministerstwo Finansów w dniu 27 stycznia 2016 r. opublikowało główne założenia projektu. Zgodnie z nim nowy podatek będzie podatkiem progresywnym ze stawkami:

- 0% do kwoty 1,5 mln przychodu miesięcznie (18 mln rocznie),
- 0,7% obciążającą przychód nieprzekraczający w danym miesiącu kwoty 300 mln złotych oraz stawką 1,3% od nadwyżki przychodu ponad 300 mln złotych w tym miesiącu,
- 1,9% od przychodów ze sprzedaży detalicznej prowadzonej w soboty, niedziele i inne dni ustawowe wolne od pracy (to ostatnie kryterium odnosić się będzie do tych sprzedawców detalicznych, którzy na mocy przepisów będą prowadzili sprzedaż w takie dni).

W myśl założeń ustawodawcy nie będą opodatkowane przychody z tytułu sprzedaży leków i wyrobów medycznych refundowanych. Definicją towaru nie zostaną również objęte posiłki przygotowywane przez zbywcę, gaz ziemny, woda, ciepło systemowe oraz energia elektryczna.

Projekt również przewidywał, że podatnikami nowej daniny będą wszystkie sieci handlowe i sprzedawcy detaliczni (w tym internetowi), którzy osiągną przychód wyższy od kwoty wolnej wynoszącej 1,5 mln zł netto miesięcznie (18 mln zł rocznie). Przy czym za sieć

handlową ustawodawca uznał grupę podmiotów, w skład której wchodzi francyzodawca oraz sprzedawcy detaliczni upoważnieni lub zobowiązani do korzystania z marki handlowej przez francyzodawcę. Rozszerzenie zakresu opodatkowania na sieci francyzowe wywołało najwięcej kontrowersji i pod wpływem licznych protestów Ministerstwo Finansów obiecało rozważenie po raz kolejny zakresu opodatkowania tak by nie godzić w interesy zrzeszonych sklepów. Aktualnie padają różne propozycje w tym m.in.: rozszerzenie definicji legalnej franczyzy, która ma zostać oparta nie tylko na znaku towarowym, lecz także na powiązaniach kapitałowych. Ponadto zgłoszono propozycję odejścia od progresji i podniesienia kwoty wolnej od podatku. Szczegóły nowych rozwiązań na razie nie są znane, nadal trwają prace nad projektem.

- **Cashpooling wciąż kontrowersyjny**

W ostatnim czasie zapadło parę niekorzystnych dla podatników rozstrzygnięć sądów administracyjnych w zakresie kwalifikacji umów cashpoolingu. Jeżeli przy takiej umowie znana jest liczba uczestników i sposób obliczania oraz przelewu pieniędzy, wówczas łatwo wskazać dającego i biorącego „pożyczkę”. Wynagrodzeniem w takim przypadku są odsetki. Takie stanowisko w ostatnim czasie zajął m.in.: NSA w dniu 30 września 2015 r. (sygn. akt II FSK 3137/14 i II FSK 2033/14). W rezultacie oznacza to, że do struktur caspoolingu zastosowanie znajdują ograniczenia wynikające z cienkiej kapitalizacji w zakresie uwzględniania odsetek w kosztach. Dodatkowo taka wykładnia może spowodować konieczność przygotowania dokumentacji cen transferowych. Jeżeli taka linia się utrwali konieczne będzie sprawdzenie czy zastosowanie zasad dotyczących cienkiej kapitalizacji będzie skutkowało koniecznością skorygowania przeszłych rozliczeń.

Kalendarium

marzec - kwiecień 2016

1 marca

- Informacja dotycząca realizacji prowadzonego pracowniczego programu emerytalnego za rok poprzedni podatek dochodowy

7 marca

- Zryczałtowany podatek dochodowy za miesiąc poprzedni pobrany od zagranicznych osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Polski
- Zryczałtowany podatek dochodowy z tytułu udziału w zyskach osób prawnych za miesiąc poprzedni
- AKC-P za miesiąc poprzedni
- CIT-7 za miesiąc poprzedni

15 marca

- Sprawozdanie o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu za II półrocze roku poprzedniego, składane przez zbierającego zużyty sprzęt
- Sprawozdanie o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu
- Sprawozdania za rok poprzedni o wysokości opłaty za brak sieci zbierania pojazdów składane przez wprowadzającego pojazd
- Sprawozdanie za rok poprzedni składane przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu
- Sprawozdania za II półrocze roku poprzedniego oraz wykaz zakładów przetwarzania składane przez wprowadzającego sprzęt elektryczny lub elektroniczny
- Sprawozdanie o ilości i masie sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju
- Wykaz zakładów przetwarzania

- Sprawozdanie o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu za II półrocze roku poprzedniego, składane przez wprowadzającego sprzęt elektryczny i elektroniczny
- OŚ-SEE 2
- Sprawozdanie o ilości i masie wprowadzonego sprzętu elektrycznego i elektronicznego za II półrocze roku poprzedniego składane przez wprowadzającego sprzęt elektryczny i elektroniczny
- Sprawozdanie o ilości i masie sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju
- Informacja o wysokości należnej opłaty produktowej za rok poprzedni składana przez wprowadzającego sprzęt elektryczny i elektroniczny
- Sprawozdanie za II półrocze przez prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzących działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku
- Sprawozdanie o masie przyjętych oraz poddanych recyklingowi odpadów pochodzących z zużytego sprzętu
- Sprawozdanie za II półrocze roku poprzedniego prowadzących zakład przetwarzania sprzętu elektrycznego i elektronicznego
- Sprawozdanie o przetworzonym zużytym sprzęcie
- I rata podatku rolnego (dot. osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej)
- I rata podatku od nieruchomości, podatku leśnego i rolnego (dot. osób fizycznych)

21 marca

- Zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od osiągniętych w miesiącu poprzednim dochodów z działań specjalnych
- Zaliczka miesięczna na podatek dochodowy od osób prawnych za miesiąc poprzedni
- Sprawozdania NBP przez jednostki sektora finansów publicznych, u których łączna kwota

aktywów i pasywów wynosi na koniec roku co najmniej 500 mln zł

- CIT-5
- DEK-I-O, DEK-I-a, DEK-I-b, DEK-II, DEK-II-a, DEK-W za miesiąc poprzedni
- Zryczałtowany podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiąc poprzedni z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4, 4a, 5, 13 oraz art. 30a ust. 1 updof
- Zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od osiągniętych w miesiącu poprzednim dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz najmu
- Zaliczka miesięczna na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń

25 marca

- VAT-7 za miesiąc poprzedni
- VAT-9M za miesiąc poprzedni
- VAT-8
- AKC-4/AKC-4zo, AKC-4/A–AKC-4/F, AKC-4/H–AKC-4/K, AKC-WW, AKC-EN, INF-A–INF-K za miesiąc poprzedni
- VAT-12 za miesiąc poprzedni
- VAT-UE za miesiąc poprzedni (dotyczy tylko podatników składających VAT-UE w formie elektronicznej)

26 marca

- Porównanie wyników inwentaryzacji ze stanem wykazany w księgach, wyjaśnienie i rozliczenie powstałych różnic
- Sporządzenie zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej za rok poprzedni

29 marca

- WZP-1M – przedsiębiorstwa i WZS-1M – spółki

31 marca

- Sporządzenie sprawozdania finansowego na dzień kończący rok obrotowy
- Opłata za brak sieci zbierania pojazdów

- Opłata za korzystanie ze środowiska oraz wykaz zawierający informacje o sposobie korzystania ze środowiska
- AKC-PA - marzec
- ORD-W1 za miesiąc poprzedni
- ZUS ZSWA
- Opłata za użytkowanie wieczyste gruntu za rok poprzedni
- Zapłata opłaty produktowej
- CIT-D, składane przez podatników, którzy nie składają zeznania CIT-8, a otrzymali darowizny
- CIT-8, CIT-8A, CIT-8B, CIT-8/O, CIT-D, SSE-R, CIT-5 za rok poprzedni
- ORD-U
- Sprawozdanie roczne za rok poprzedni o masie i ilości opakowań
- Zbiorcze zestawienie danych za poprzedni rok sprawozdawczy o rodzajach i ilości odpadów
- IFT-2/IFT-2R
- Zestawienie sald wszystkich kont ksiąg pomocniczych na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych
- Zamknięcie ksiąg rachunkowych

7 kwietnia

- Zryczałtowany podatek dochodowy z tytułu udziału w zyskach osób prawnych za miesiąc poprzedni
- CIT-7 za miesiąc poprzedni
- Zryczałtowany podatek dochodowy za miesiąc poprzedni pobrany od zagranicznych osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Polski
- AKC-P za miesiąc poprzedni

20 kwietnia

- CIT-5
- DEK-I-O, DEK-I-a, DEK-I-b, DEK-II, DEK-II-a, DEK-W za miesiąc poprzedni
- Zryczałtowany podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiąc poprzedni z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4, 4a, 5, 13 oraz art. 30a ust. 1 updof
- Zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od osiągniętych w miesiącu poprzednim dochodów z pozarolniczej

działalności gospodarczej oraz najmu

- Zaliczka miesięczna na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń
- Zaliczka miesięczna na podatek dochodowy od osób prawnych za miesiąc poprzedni
- Sprawozdania NBP przez jednostki sektora finansów publicznych, u których łączna kwota aktywów i pasywów wynosi na koniec roku co najmniej 500 mln zł
- Zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od osiągniętych w miesiącu poprzednim dochodów z działań specjalnych
- Zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów z pozarolniczej działalności oraz najmu, dzierżawy i innych podobnych umów osiągniętych w poprzednim kwartale
- Zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych za poprzedni kwartał
- Zaliczka na podatek dochodowy od osób prawnych za poprzedni kwartał

25 kwietnia

- AKC-4/AKC-4zo, AKC-4/A–AKC-4/F, AKC-4/H–AKC-4/K, AKC-WW, AKC-EN, INF-A–INF-K za miesiąc poprzedni
- VAT-7K lub VAT-7D za poprzedni kwartał
- VAT UE za poprzedni kwartał (dotyczy tylko podatników składających VAT-UE w formie elektronicznej)
- Informacja podsumowująca za poprzedni kwartał przez podmiot dokonujący nabyć wewnątrzwspólnotowych lub dostaw wewnątrzwspólnotowych samochodów osobowych
- VAT-12 za miesiąc poprzedni
- VAT-UE za miesiąc poprzedni (dotyczy tylko podatników składających VAT-UE w formie elektronicznej)
- VAT-7 za miesiąc poprzedni
- VAT-9M za miesiąc poprzedni
- VAT-8
- FPZ f1 za IV kwartał roku poprzedniego

NASZE USŁUGI

RACHUNKOWOŚĆ

Prowadzenie ksiąg rachunkowych, sprawozdawczość i rozliczenia podatkowe - kompleksowa obsługa, w szczególności:

- Prowadzenie ksiąg rachunkowych (Ustawa o rachunkowości, MSR/MSSF)
- Sporządzanie sprawozdań finansowych
- Ustalanie zobowiązań publiczno – prawnych oraz sporządzanie deklaracji podatkowych
- Obsługa organów kontrolnych oraz audytorów przeprowadzających przeglądy i badania sprawozdań finansowych
- Optymalizacja obciążeń podatkowych w zakresie obowiązujących przepisów
- Reprezentowanie podatnika przed Urzędem Skarbowym, Urzędem Statystycznym w zakresie udzielanych pełnomocnictw

RACHUNKOWOŚĆ ZARZĄDCZA

Rachunkowość zarządcza i usługi controllingowe - raporty wg potrzeb klienta, w szczególności:

- Budowa oraz cykliczna realizacja raportów zarządczych (np. rentowność realizowanych projektów, analiza porównawcza linii biznesowych)
- Wsparcie przy podejmowaniu decyzji długookresowych, przygotowanie planów strategicznych, biznes planów, budżetów i prognoz
- Analiza efektywności projektów inwestycyjnych (NPV, IRR)
- Wsparcie w procesie budżetowania
- Planowanie i monitorowanie kosztów w podziale na ośrodki odpowiedzialności
- Przygotowywanie prognoz sprawozdań finansowych oraz symulowanie skutków decyzji kierownictwa jednostki
- Monitorowanie odchyleń od budżetu i analiza przyczyn ich wystąpienia
- Usługa kontrolera finansowego

FINANSE

Obsługa finansowa - stała współpraca z większością banków w Polsce, w szczególności:

- Pozyskiwanie źródeł finansowania, w formie kredytów w rachunku bieżącym, obrotowych oraz inwestycyjnych, factoringu należności, zobowiązań oraz reverse factoringu, leasingu operacyjnego i finansowego
- Obsługa linii kredytowych i gwarancji bankowych oraz ich zabezpieczeń
- Pozyskiwanie gwarancji bankowych
- Zarządzanie płynnością finansową w zakresie inwestowania nadwyżek finansowych oraz wdrażanie systemu konsolidacji środków, struktur typu cash pool
- Zawieranie transakcji walutowych oraz zarządzanie ryzykiem walutowym
- Optymalizacja kosztów finansowania
- Wyszukiwanie najlepszych ofert na produkty finansowe, negocjowanie warunków technicznych i finansowych, wdrażanie produktów finansowych
- Współpraca z bankami w zakresie obsługi rachunków bankowych, systemów bankowości elektronicznej

PRAWO I PODATKI

Usługi prawno - podatkowe - wsparcie eksperckie, w szczególności:

- Przygotowywanie dokumentów prawnych, m.in. umów, porozumień opinii prawnych oraz dokumentów wewnętrznych
- Obsługa korporacyjna
- Reprezentowanie przed sądami, organami administracyjnymi, egzekucyjnymi, osobami fizycznymi i prawnymi oraz innymi podmiotami
- Udział w negocjacjach związanych z prowadzoną działalnością
- Przeglądy podatkowe i planowanie podatkowe
- Ceny transferowe (sporządzanie dokumentacji, wsparcie przy opracowywaniu regulacji wewnętrznych nt. cen transferowych)

KONSOLIDACJA

Sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych - z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi informatycznych, w szczególności:

- Sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych dla grup kapitałowych wg krajowych i międzynarodowych standardów rachunkowości
- Przygotowywanie dokumentacji konsolidacyjnej
- Przekształcanie sprawozdań finansowych sporządzonych według krajowych standardów rachunkowości na standardy międzynarodowe
- Sporządzanie raportów na potrzeby sprawozdawczości wewnętrznej (zarządczej)
- Współpraca z audytorami przeprowadzającymi badanie i przegląd skonsolidowanych sprawozdań finansowych
- Opracowywanie polityki rachunkowości wg krajowych i międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR/MSSF, UK GAAP) optymalnej dla danej branży oraz jej aktualizacja

KADRY I PŁACE

Administracja kadrowo - płacowa - doświadczenie nabyte latami, w szczególności:

- Administracja dokumentacją kadrową pracowników, w tym elektroniczna dokumentacja
- Obsługa procesu związanego z kalkulacją wynagrodzeń pracowników i zleceniobiorców
- Zgłoszenia rejestracyjne
- Przygotowywanie deklaracji podatkowych, sprawozdań statystycznych informacji o wynagrodzeniach oraz innych zaświadczeń
- Odpowiedzialność przed pracownikiem i instytucjami państwowymi (ZUS, PIP, US)

DORADZTWO BIZNESOWE

Usługi kompleksowego doradztwa biznesowego, w szczególności:

- Przeglądy organizacyjno-procesowe w zakresie optymalizacji procesów i wykrycia słabości kontroli wewnętrznej
- Opracowywanie rekomendacji dla Zarządu w obszarach kontroli wewnętrznej oraz organizacji procesów w firmie
- Due diligence finansowe

www.bssCE.com

Business Support Solution Spółka Akcyjna 91-341 Łódź ul. Pojezierska 90 A | tel. : +48 42 200 70 00, fax: +48 42 200 74 32 | e-mail: bss@bssce.com |
NIP 947-19-59-511 | REGON 100619794, KRS nr 0000323434 | SĄD REJONOWY dla Łodzi Śródmieście w Łodzi, XX Wydział Krajowego Rejestru
Sądowego | Kapitał zakładowy: 500 000 zł w całości opłacony